

Kdo je kdo mezi hollywoodskými celebritami¹

Krása, úspěch, věčné mládí, tučné konto, titulní strany novin a časopisů po celém světě – to jsou kouzelná slůvka, která se pojí k lidem, které všichni známe pod titulem hollywoodské hvězdy či celebrity. Ptám se ale sama sebe, co skutečně stojí za tím, že je většina lidské populace považuje za své idoly a že jsou jejich tváře známější než tváře těch, jejichž práce SKUTEČNĚ posunuly lidstvo o něco dál a přinesly mu něco dobrého?

Za tzv. úspěchem amerických herců a hereček nestojí jen talent od pána boha a spousta tvrdé práce. Pokud chcete být úspěšný a známý, musíte být hlavně viděn – toť nepsané pravidlo Hollywoodu! Sledovanost filmu není dána kvalitním hereckým obsazením, resp. nezáleží ani tak na tom, jak dobře budou postavy ztvárněny, ale spíše na tom, kým budou ztvárněny! Především to musí být herci, o kterých se mluví a píše! Nejsou to ti, kteří žijí spořádaným životem, neřeší manželské či partnerské problémy a kteří se zásadně vyhýbají všem večírkům prošípaným fotografy z bulváru, aby je mohli zachytit v nějaké choulostivé situaci. Při něčem, co se jakože nedělá, i když se do takové situace dostane během svého života skoro každý jedinec, ať už je to celebrita, dělník nebo špičkový obchodní manažer.

Aby se člověk stal hvězdou, a to nejen v Hollywoodu, a aby byl viděn, tak se musí především vymykat z davu! Ti, co nemají žádný úlet, a nemyslím tím jen prohýřenou noc pod vlivem alkoholu nebo odvázaný tanec s údajnou milenkou, jsou out. Naši idolové se snaží na sebe upozornit různým způsobem. Nejjednodušší cestou jsou výše zmíněné prohřešky, ale ty nás obyčejné smrtelníky už poněkud nudí. Daleko více nás přitahují ti, kteří jsou nějakým způsobem zajímaví. Podobně jako dnešní mládež hledá svůj styl a svoji identitu, tak i umělci hledají nějaký způsob, jak se odlišit od ostatních „krásných a bohatých“. Skejtáři, hiphopeři, emáci a další skupiny, do kterých se snaží dnešní pubertální dítko stylizovat mají spoustu společného se všemi populárními osobnostmi. Všichni se hledají, vytváří si vlastní já, které chce být odlišné od šedivé většiny, které se řídí ideologií, s níž se vnitřně ztotožnili. Takové hledání většinou započne nespokojenost s obyčejností, s průměrem a vyvěrá v nějaký ten úlet, který může trvat různě dlouhou dobu.

¹ Název fejetonu je parafrází článku z MF DNES ze dne 24.5. 2008, který pojednával o stylech dnešních teenagerů a který se pro mě stal inspirací a zároveň zdrojem informací pro tento text.

Některé hollywoodské hvězdy na sebe neúmyslně upozorňují díky drogové závislosti, o mnohých herečkách se neustále spekuluje jestli jsou anorektičky, i když to vesměs zásadně odmítají. Ovšem existuje skupina, která netápe mezi různými patologickými výstřelky, ale která se oddala vyšším duchovním cílům. Někteří se stali velkými ekology, a tak odmítají nosit kožichy, staví si hnízdečka fungující na sluneční energii, jiní nepozřou nic, co by nepocházelo z bio farmy. Další sortou jsou ti, kteří našli smysl lidského bytí v některém náboženském systému. A jelikož má západní kultura mnoho špatných zkušeností s tradičním křesťanstvím, které způsobilo mnoho násilí a utrpení, stávají se velkým lákadlem především mírumilovné východní tradice, které se navíc nevyžívají v institucionalizaci a podporují individualitu jedince. Takové hvězdy jako Richard Gere či Steven Seagal se otevřeně hlásí k buddhismu. V nedávné době byla s tímto náboženstvím spojována i známá průšvihářka Paris Hilton, ale vzhledem k tomu, že se tato zbohatlá a mnohými lidmi opovrhovaná dívenka teprve hledá, nemá asi cenu brát tyto zprávy vážně. Ostatně fotografie, na níž ji můžeme vidět se svým učitelem, údajným buddhistickým mnichem, vypadá dosti prvoplánově a strojeně.

Naproti tomu Gere a Seagal berou svoje náboženské vyznání zcela vážně! Tak jako patnáctiletého diskanta poznáte podle růžového trička a dokonalého opálení ze solárka, tak hollywoodského buddhisty poznáte podle nekonvečního oděvu či účesu. Místo luxusního oblečení světových značek je spíše uvidíte v mnišské róbě nebo bojovém úboru. Co je ale nejvíc poutavé, je jejich angažovanost v charitativní činnosti, především v boji Tibetu za svobodu a propagaci buddhismu na Západě. Např. *The Gerefoundation*² nejenže podporuje boj proti AIDS, ale také různé tibetské organizace a vydávání knih o buddhismu. Steven

² <http://gerefoundation.org> (24.6. 2008).

Seagal, který je dle Wikipedie herec a režisér a také „spiritualista“ (opravdu nevím, co nám tím autor chtěl říci??), provozuje úspěšnou školu bojových umění, kde zúročuje svoje zkušenosti, jenž posbíral při pobytu v Japonsku.

Na závěr trochu vážněji - jak by k nim měla přistupovat religionistika? Nehodnotme opravdovost jejich víry - jestli je jejich sebeidentifikace jakožto buddhistů pózou, kterou se chtějí jen zviditelnit nebo to, že se považují např. za tulku myslí smrtelně vážně. Podívejme se na ně spíše jako na představitele nového buddhistického směru, který má různá specifika stejně jako zen či mahájána. Stávají se pro religionistiku předmětem zájmu, ať už pohnutky, které je přivedly k tomuto náboženství, byly jakékoliv. Každopádně jsou pro nás tyto důvody zajímavé. Proto bychom neměli téma „Buddhisté z Hollywoodu“ přenechat jen bulvárním plátkům, ale podívat se na něj trochu vědečtěji.